

se»), § 222, stk. 2, 2. led (under 12 år + tvang m.v.) og § 223, stk. 1 (under 18 år + betroelsesforhold m.v.), samt sager om overtrædelse af straffelovens § 224 (anden kønslig omgængelse) og § 225 (om homoseksuelle forhold), jf. § 210, § 216, § 217, § 218, stk. 2, § 222, stk. 2, 2. led, og § 223, stk. 1. Der henvises nærmere til pkt. 3.5 nedenfor.

Udvalget anfører, at den foreslåede indledende samtale med bistandsadvokaten ikke vil skabe praktiske problemer i de tilfælde, hvor anmeldelse indgives nogen tid efter den anmeldte voldtægt. I disse sager er det ikke afgørende, om afhøringen må udskydes, indtil en bistandsadvokat er udpeget og kommet til stede, og en samtale er gennemført. Udvalget finder dog, at situationen vil være anderledes i de tilfælde, hvor anmeldelsen sker kort efter voldtægten, navnlig når der er mulighed og behov for en hurtig anholdelse og behov for retsmedicinsk undersøgelse. Udvalget peger bl.a. på, at hvis der foretages en anholdelse, vil det af hensyn til muligheden for varetægtsfængsling være afgørende, at man får foretaget det fornødne, herunder en grundig afhøring af forurettede og anholdte inden for de 24 timer, som er fristen for fremstilling af anholdte i retten. I disse tilfælde vil man ikke uden risiko for væsentlig skade for sagens opklaring i alle tilfælde kunne afvente gennemførelsen af en samtale mellem forurettede og bistandsadvokaten.

Udvalget bemærker, at det er væsentligt, at ordningen med bistandsadvokat ikke skaber efterforskningsmæssige vanskeligheder, således at udsigten til at få udredt tingenes rette sammenhæng forringes, herunder muligheden for at tage en gerningsmand på friske spor. Udvalget forudsætter på den baggrund, at uop-sættelige spørgsmål til forurettede og nødvendige efterforskningskridt bør kunne finde sted, også før advokaten er kommet til stede eller før en telefonsamtale med advokaten.

Efter udvalgets opfattelse bør politiet således kunne stille forurettede spørgsmål med henblik på meddelelse af akutte oplysninger af betydning for en umiddelbar bevissikring, f.eks. om tid, sted og signalement mv. Der forudsættes at være tale om oplysninger, der er nødvendige for foretagelsen af efterforskningskridt, som ikke kan udsættes uden risiko for, at øjemedet forspildes. Det kan indebære oplysning om gerningsforløbet, »udførelsesmåden« mv. med henblik på stillingtagen til, om mulige DNA spor skal sikres. Det kan også dreje sig om oplysninger, der er nødvendige for stillingtagen til, om der foreligger et anholdelsesgrundlag.

Udvalget har endvidere overvejet, om man af praktiske grunde burde lægge op til, at den indledende

samtale med bistandsadvokaten i almindelighed sker *telefonisk*. Udvalget finder dog, at en samtale, hvor bistandsadvokaten er til stede sammen med forurettede, klart må foretrækkes. På den anden side finder udvalget ikke, at en indledende telefonisk kontakt bør udelukkes som et *tilbud* til forurettede. En sådan kontakt kan enten supplere eller – om ønsket af forurettede – træde i stedet for samtalen. En telefonisk kontakt må endvidere antages at kunne være af værdi, hvor den forurettede selv lægger megen vægt på at komme hurtigt videre.

Udvalget foreslår på ovennævnte baggrund, at den indledende samtale som udgangspunkt skal være en egentlig samtale, men at der efter forurettedes ønske i første omgang bør kunne etableres en telefonisk kontakt mellem forurettede og den advokat, der udpeges. Om der derefter skal finde en egentlig, indledende samtale sted, må bero på forurettedes ønske efter at være vejledt af advokaten.

Kontakten til en advokat bør ske efter den gældende regel i § 741 b, stk. 2, hvorefter politiet kan rette henvendelse til en beneficeret advokat, der kan varetage hvervet som bistandsadvokat, indtil beskikkelse er sket ved retten. Den forurettede vil dog stadig kunne vælge en anden advokat.

Der henvises nærmere til betænkningens side 59-62.

3.2.3.2. Strafferetsplejeudvalget har bl.a. i lyset af høringsvarene i udvalgets undersøgelse overvejet, om der bør indføres en ordning, hvorefter den første egentlige afhøring – i de mere akutte tilfælde – som hovedregel skal ske på et voldtægtscenter med henblik på, at bistandsadvokaten kommer til stede dér.

Under hensyn til at der for en række politikredse er en ikke uvæsentlig afstand til et voldtægtscenter/klinik, og da en række praktiske og tekniske hensyn, herunder med hensyn til anvendelsen af edb-teknik, taler for, at afhøringen skal ske hos politiet, finder udvalget ikke, at der bør opstilles regler, der fører til, at afhøringen i almindelighed skal ske på bestemte steder. Udvalget anfører endvidere, at de regler, som udvalget har foreslået vedrørende beskikkelse af bistandsadvokat m.v. i almindelighed må antages at sikre, at forurettedes behov for bistand tilgodeses. Disse regler udelukker ikke, at en afhøring, hvis det findes hensigtsmæssigt, sker på et voldtægtscenter.

Der henvises nærmere til betænkningens side 83.

3.2.3.3. I relation til spørgsmålet om bistandsadvokatens tilstedeværelse ved afhøring hos politiet finder udvalget på samme måde som med hensyn til de spørgsmål, der er behandlet ovenfor i pkt. 3.1.3.1. og 3.2.3.1, at den forurettede ikke bør påtvinges dette,